

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011500
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120011500.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2021, v trestnej veci obž. ml. A. I. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní mladistvého obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/55/2020 zo dňa 06. septembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému ml. A. I., nar. XX. XX. XXXX v V., trvale
bytom Z. 333,
okr. Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), k) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 117 ods. 5 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného Prešov sp. zn. 6T/55/2020 zo dňa 06. septembra 2021 bol obžalovaný ml. A. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa XX. mája XXXX asi o 10.00 hod. v k. ú. obce Z., okr. V., v lesnom poraste dielca 353B01 z parcely č. 1/741/2, vedenej na LV č. 1221 ako lesné pozemky neoprávnene, bez povolenia odcudzil osem ks dreviny smrek biely (*Picea glauca*) dĺžky od 3,50 do 4,90 m a priemeru od 0,08 m do 0,13 m, ktorú sekerou vyrúbal na pni a naložil do kovového vozíka s úmyslom odviezť ju domov, pričom na ceste domov bol pristihnutý hliadkou OO PZ Jarovnice, čím pre Lesy SR, š. p., Odštepny závod Prešov, Lesnú správu Široké so sídlom Široké č. 627, okr. Prešov, spôsobil škodu vo výške 2,95 EUR, pričom rozsudkom Okresného súdu v Prešove, sp. zn. 4T/75/2018 zo dňa 27. septembra 2018, právoplatným toho istého

dňa, bol odsúdený pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Za uvedené konania bol podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie mladistvý obžalovaný spoločne so svojim obhajcom. V úvode odvolania obhajca po konštatácii uloženého trestu uvádza, že podľa rozhodnutia súdu obžalovanému „príťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona), čo súd nemohol zobrať do úvahy...“, avšak pri ukladaní trestu, uvedené napriek tvrdeným neexistujúcim dôvodom, do úvahy zobral. K protiprávnemu konaniu sa obžalovaný priznal, škodu vo výške 2,95 € uhradil, skutok oľutoval. Menovaný je mladistvý, ako bolo zistené, zamestnal sa v Českej republike. Správy ÚPSVaR a ZŠ a MŠ vychádzajú z iného časového obdobia a nereflektujú súčasný stav. Zabezpečením si práce obžalovaný preukázal nápravu a snahu riadne žiť. V každom štádiu trestného konania sa obžalovaný ku skutku priznal, tento oľutoval, škoda bola uhradená ako vyplýva aj z prečítanej zápisnice na hlavnom pojednávaní, drevná hmota bola zabezpečená v prospech š.p. Lesy Slovenskej republiky. Z charakteristík, ktoré sú zdokumentované v spise vyplýva, že obžalovaný pochádza zo sociálne znevýhodneného prostredia, že nevie písať, nedokáže čítať s porozumením, aj pokiaľ v minulosti súd vytýkal, že sa nezúčastnil hlavného pojednávania je zrejmé, že predvolaniu nedokázal ani porozumieť. Uvedené vyplýva aj z prečítaných charakteristík. Obhajoba je toho názoru, že obžalovaný v tomto konaní riadne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní na preukázanie spáchania daného skutku, avšak zastáva názor, že tento skutok z hľadiska svojej spoločenskej nebezpečnosti nevykazuje závažnosť, pre ktorú by bolo dôvodné stíhať ho za trestný čin. Poukazuje pritom na § 95 ods. 2 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a jeho závažnosť je malá. To, že bol obžalovaný v minulosti trestne stíhaný, neznamena, že každý skutok, ktorý spácha, teda, ktorý by mohol mať protispoločenský charakter je hodnotený ako trestný čin. Navrhuje, aby súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd na tomto mieste poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce skutku, ktorý bol posúdený vo vzťahu k obžalovanému ml. A. I. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli v konaní pred prvostupňovým súdom vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti, považuje odvolací súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a precízne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, krajský súd na toto rozhodnutie okresného súdu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán.

Aj podľa názoru krajského súdu výrok o vine obžalovaného je možné ustáliť predovšetkým na základe jeho samotného priznania učeného v prípravnom konaní, kde podrobne rozviedol za akých okolností

došlo k odcudzeniu 8 ks dreviny smrek biely (drevo kradol, aby mal doma čo dávať do pece) a aj keď na hlavnom pojednávaní už uvádzal, že kradnúť mali ešte ďalší dvaja páchatelia, lebo potrebovali drevo na chyžu pre brata, ani krajský súd v zhode s prvostupňovým súdom takto zmenenej výpovedi neuveril, pričom ani zasahujúci policajti stržm. W. S. si nespomínal, aby pri zadržaní obžalovaného sa v jeho blízkosti nachádzali aj nejaké iné osoby. Obžalovaný pritom žiadne povolenie na výrub stromov nemal. Z prečítaných výpovedí svedkov H. X. J. a H. Q. W. (zamestnancov spoločnosti Lesy SR š.p.) pritom vyplývajú skutočnosti týkajúce sa identifikácie lesného pozemku, kde k nelegálnemu výrubu došlo, ako aj ku výške spôsobenej škody. Tieto výpovede sú zároveň v súlade potvrdením o zaistení vecí s príslušnou fotodokumentáciou, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi (LV pozemku, potvrdenia Lesov SR š.p. o lesnom pozemku, vyčíslenie škody atď.) zabezpečenými v tejto trestnej veci.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný ml. A. I. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonne posúdené ako prečin zločin krádeže podľa 212 ods. 1 písm. e/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže tento si prisvojil cudzie veci (8 ks dreviny) z lesného pozemku tým, že sa ich zmocnil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu v Prešove, sp. zn. 4T/75/2018 zo dňa 27. septembra 2018, čím po objektívnej a subjektívnej stránke naplnil obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

V prieskumnom konaní odvolací súd zároveň zistil, že mladistvý obžalovaný A. I. má 2 záznamy v registri trestov.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu) a priťažujúcej okolnosť § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona. S uvedeným hodnotením sa však krajský súd nestotožnil a to z nižšie uvedených dôvodov.

Je možné sa stotožniť s priťažujúcou okolnosťou podľa okolnosť § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený ako aj s poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu), tak ako ich ustálil prvostupňový súd. Ako ale vyplýva z vyšetrovacieho spisu a napokon aj z popisu skutku, obžalovaný svojím konaním spôsobil Lesom SR, š. p., Odštepný závod Prešov škodu vo výške 2,95 EUR, pričom poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil, pretože odcudzené drevo mu bolo vrátené. Aj napriek tejto skutočnosti obžalovaný poštovým poukazom na účet zaslal poškodenému sumu 2,95 eur, pričom aj okresný súd vo vojnom rozhodnutí túto okolnosť konštatuje, teda že škoda bola poškodenému nahradená. Obžalovanému mala byť preto priznaná aj poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. k) Tr. zákona, čo dôvodne namieta aj strana obhajoby, keďže obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Zistiac uvedené pochybenie súdu prvého stupňa, krajský súd na podklade odvolanie obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom odvolací súd ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2 : 1 a pri ukladaní trestu postupoval v podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, teda znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a mladistvému obžalovanému mohol byť tak ukladaný trest odňatia slobody aj za použitia ust. § 117 ods. 1 Tr. zákona na 3 mesiace až 15 mesiacov.

Odvolací súd následne podrobil prieskumu druh trestu a jeho výmeru u ml. obžalovaného. Vychádzal pritom jednak zo všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov, ako aj vyhodnotil všetky okolnosti a momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane ml. obžalovaného, hodnotenia jeho osoby a taktiež aj závažnosť činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok odvolací súd má za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u ml. obž. A. I., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, a to aj napriek tomu, že obžalovaný už prekročil osemnásť rok veku, pretože mal za to, že vzhľadom na povahu a stupeň narušenia mladistvého, bude jeho náprava lepšie zabezpečená v takomto ústave na výkon trestu.

K jednotlivým odvolacím námietkam obhajcu obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúvaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Predovšetkým osoba mladistvého obžalovaného a najmä jeho predchádzajúce správanie sa voči jeho okoliu odôvodňuje uloženie takéhoto druhu a výmery trestu. Pri ukladaní trestu u mladistvého páchatela vystupuje do popredia najmä jeho výchovná funkcia, pričom trest má pôsobiť aj na predchádzanie trestnej činnosti a primerane sa ním aj chráni spoločnosť (generálna prevencia). Jeho uložením sa sleduje aj individuálna prevencia, a to začlenením mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Trest, ktorý súd ukladá mladistvému musí byť primeraný a musí sa v jeho druhu a výmere vždy premietnuť o akú osobnosť sa jedná, výšku jeho veku, rozumovú a mravnú vyspelosť, osobné, rodinné a sociálne zázemie. Mladistvému možno trest odňatia slobody uložiť iba vtedy, ak sú splnené zákonom stanovené podmienky, t. j. ak po zhodnotení subjektívnych ako aj objektívnych okolností vrátane neúčinnosti predchádzajúcich opatrení - prirodzene aj so zreteľom na skôr uložené a vykonané tresty bez odňatia slobody, uloženie iného druhu trestu nemá nádej na dosiahnutie účelu trestu. S poukazom na horeuvedené skutočnosti možno konštatovať, že konajúce súdy v rámci zásad platných pre ukládanie trestov mladistvým dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane mladistvého obžalovaného A. I.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom v takom rozsahu, ako ho uložil prvostupňový súd, pričom nevyhnutná prevýchova bude zabezpečená práve len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

K použitiu prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona odvolací súd poukazuje na znenie uvedeného ustanovenia - bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Obžalovaný bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.12.20218, sp.zn. 33T/122/2018, kedy bol odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 18 mesiacov s podmieňčným odkladom jeho výkonu pri určení skúšobnej doby v trvaní 2 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/75/2018 zo dňa 27.9.2018, ktorým bol odsúdený za prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 212 ods. 2 písm. a/Tr. zákona formou spolupáchatelstva. Z uvedeného potom možno uzavrieť, že u obžalovaného sa ako na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona bralo do úvahy jeho odsúdenie za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, a nie za trestný čin krádeže, pretože toto odsúdenie je zákonným znakom teraz súdeného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a jeho zohľadnenie by bolo v rozpore s ust. § 38 ods. 1 Tr. zákona - zákaz dvojitého pričítania. Preto aj túto odvolaciu námietku hodnotí krajský súd ako nedôvodnú.

Vo vzťahu k aplikácii ust. § 95 ods. 2 Trestného zákona krajský súd v predmetnej veci dospel zároveň k záveru, že čin obvineného mladistvého, posúdený obžalobou ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, je protiprávnym aj z dôvodu, že bol naplnený materiálny korektív tohto prečinu s ohľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, nakoľko závažnosť činu obvineného mladistvého je vyššia ako malá. Vyhodnotením všetkých skutočností, ktoré majú vplyv na závažnosť tohto prečinu, odvolací súd v súhrne vyhodnotil spôsob vykonania činu zahrňujúci druh a povahu konania, ako aj použité prostriedky a následok, a to nielen primárny v podobe porušenia alebo ohrozenia chráneného záujmu, ale aj ohrozenia a porušenia ďalších vedľajších objektov, ďalej mieru

zavinenia, taktiež okolnosti a dobu, za ktorých bol čin spáchaný (v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) a ich hodnotenie v súhrne bez precenenia alebo podcenenia niektorej z nich v predmetnej veci. Podľa názoru krajského súdu posúdiť vyššie uvedené konanie obvineného mladistvého ako trestný čin a z hľadiska štátu riešiť jeho konanie prostriedkami trestného práva je na mieste. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na osobu samotného obvineného mladistvého, ktorý bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť ako aj negatívne charakteristiky ÚPSVaR Prešov, obce Hermanovce a základnej školy. Aj pri rešpektovaní prezumpcie neviny nemožno v tejto súvislosti prehliadnuť aj to, že v ďalšej trestnej veci bola na obžalovaného podaná dňa 14.07.2021 obžaloba vedená na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/57/2021 pre ďalší majetkový trestný čin - § 219 ods. 1 Tr. zákona. Aplikácia ustanovenia § 95 ods. 2 Trestného zákona v posudzovanej veci je totiž prejavom akceptácie formálne - materiálneho poňatia prečinu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok ml. obžalovaného vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.